

युक्तं रत्नकपाटैश्च रत्नधातुविचित्रितैः ॥ ५५ ॥
 परमस्तम्भसोपानैर्वज्रमिश्रैर्विभूषितं ।
 ददर्श शिविरं शम्भोः परिखाभिस्त्रिभिर्युतं ॥ ५६ ॥
 दुर्लङ्घ्याभिरमित्राणां सुगम्याभिः सतामहो ।
 प्राकारैश्च त्रिभिर्युक्तं धनुर्लक्षोच्छ्रितं सुत ॥ ५७ ॥
 सम्मितं सप्तभिर्द्वारैः नानारक्षकरक्षितैः ।
 धनुःशतसहस्रञ्च चतुरस्रञ्च सम्मितं ॥ ५८ ॥
 अमूल्यरत्ननिर्माणं चतुःशालाशतैर्युतं ।
 अतीवरम्यं पुरतो पुरद्वारं ददर्श सः ॥ ५९ ॥
 पुरतो रत्नभित्तौ च कृत्रिमञ्च सुशोभितं ।
 पुण्यं वृन्दावनं रम्यं तन्मध्ये रासमण्डलं ॥ ६० ॥
 सर्वत्र राधाकृष्णञ्च प्रत्येकं रतिमन्दिरे ।
 रम्यं कुञ्जकुटीराणां सहस्रं सुमनोहरं ॥ ६१ ॥
 सुगन्धि पुष्पशय्यानां सहस्रं चन्दनोक्षितं ।
 द्वारपालञ्च तत्रैव मनिभद्रं भयङ्करं ॥ ६२ ॥
 त्रिशूलपट्टिशधरं व्याघ्रचर्माम्बरं परं ।
 तं संभाष्य विलोक्यैवं द्वितीयद्वारमीप्सितं ॥ ६३ ॥
 जगाम च मुनिश्रेष्ठो ददर्श चित्रमुत्तमं ।
 कदम्बानां समूहञ्च तन्मूलञ्च मनोहरं ॥ ६४ ॥
 रत्नभित्तिसमायुक्तं कालिन्दीकूलमुत्तमं ।
 स्नातं गोपीसमूहञ्च ^{१७}नग्नसर्वाङ्गमद्भुतं ॥ ६५ ॥